

zegt ontsteld dat Boogaards moeder haar om half vier niet opengedaan heeft. Het gehele plan wankelt. Is het nog te redden? Snel gaat Post met Betsy naar Boogaards woning – ja, nu is de moeder er en ook Boogaard komt (en neemt de cyaankali in ontvangst). Maar zijn moeder wil die avond niet weg, wèl de volgende ochtend. Post geeft Betsy opdracht, bij haar te blijven slapen en er voor te zorgen dat ze zaterdagochtend om kwart over vier bij de deur gereed zal staan. Daar zal dan ook Boogaard komen met een door de KP ter beschikking gestelde auto en Post en van Dijk zullen dan samen Boogaard en zijn moeder naar hun onderduikadres brengen.

Maar wat betekent dit alles? Toch niets anders dan dat de overval uitgevoerd zal worden *zonder* dat Post de gijzelaarster op een onderduikadres in handen heeft.

Dat wordt aan de deelnemers aan de overval niet meegedeeld.

★

Die vrijdagavond eten Johannes Post en zijn eigen KP'ers met Hilbert van Dijk in de Witte de Withstraat. Anne de Vries:

'De eetlust is niet groot. Telkens gaan de ogen naar de klok. Op de rand van de borden ligt de as van de sigaretten. Hilbert eet nog een paar happen van de pudding met een brandende sigaret in zijn linkerhand. Johannes spreekt het dankgebed uit. De tafel wordt afgeruimd.

... Nog een uurtje hebben ze de tijd. Frits gaat aan de piano zitten en slaat gedachteloos een paar toetsen aan. Martha, die achter hem staat, ziet hem zuchten. Ze legt de handen op zijn schouders. Hij kijkt omhoog met een weemoedige lach.

'Martha', zegt hij, 'het is rotzooi, hè, die Weteringschans?'

Ze knikt.

... 'En ga je toch?' vraagt ze.

'Natuurlijk', zegt Frits. 'Wat anders? Wij moeten toch voor onze vrienden.'¹

Waarschuwingen komen binnen: van Gerben Wagenaar die van het plan vernomen en er geen grein vertrouwen in heeft, ook van anderen. Mr. Wassenbergh doet via een tussenpersoon weten dat Lages die middag in het Huis van Bewaring is geweest en dat de wacht er versterkt is. Maar Johannes Post, innerlijk steeds met zijn plan, steeds ook met Jan Wildschut bezig,

¹ Anne de Vries: *De levensroman van Johannes Post*, p. 311.